

De Betekend op 15 juli 2006 van persoon - 2 - Betekend op 14 augustus 2006 van persoon

Verzet dwaa

De rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, DERTIENDE kamer, recht doende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 12 juni 2006 het hiernavolgend vonnis gewezen :

NOTITIENUMMER

GRIFFIENUMMER

66.98.571/02/26

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1.
wonende te	zonder beroep, geboren te	op
2.
wonende te | bediende. geboren te | op |

Verdacht van :

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A.de eerste op 3 juli 2003

1. Geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in authentieke of openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, namelijk door het ondertekenen van de notariële akte waarin wordt gesteld dat: "De verkoper verklaart en bevestigt betrekkelijk de constructies die door hem op het voorgeschreven goed werden opgericht, de vereiste stedenbouwkundige vergunningen te hebben bekomen..." (stuk 125) waardoor de kopers de indruk hadden dat ze een goed kochten dat niet bezwaard was met stedenbouwkundige inbreuken terwijl op 14 augustus 2001 proces-verbaal werd opgesteld wegens stedenbouwkundige inbreuken en verdachte op 29 augustus 2001 hierover werd verhoord (stuk 36).

2. Met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was.

B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juni 2001 (stuk 9 en 36) tot en met 14 augustus 2001 (stakingsbevel): zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning het starten van bouwwerken waaronder de gieten van de funderingen (stuk 7)

2. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juni 2001 (stuk 9 en 36) tot en met 14 augustus 2001 (stakingsbevel): het niet naleven van de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen op 30 juli 2001 (stuk 12) aangaande de bouwdiepte en de perceelgrens (stuk 7)

gelegen in woongebied met landelijk karakter conform het gewestplan d.d. 30 mei 1978 zonder verdere planologische voorschriften.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: handelshuis, 6 a 42 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

te

en

geboren te

op

wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 03/07/2003 geregistreerd op 04/07/2003.

Aannemende dat er aanleiding bestaat om in hoofde van de eerste ten aanzien de tenlasteleggingen A1 en A2 slechts correctionele straffen uit te spreken wegens verzachtende omstandigheden spruitende uit de afwezigheid van vroegere criminele veroordelingen.

Met de omstandigheid voor de eerste dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2 en B3 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 2 juli 2003

De rechtbank nam kennis van:

- Het vonnis dd. 24 oktober 2005;
- De processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 8 mei 2006 het **openbaar ministerie** in de persoon van _____ substituut-procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis.

De **beklaagden** _____ en _____ verscheenen niet, noch lieten zij zich vertegenwoordigen.

Herstellvordering

1.

De beklagden werden bij vonnis dd. 24 oktober 2005 schuldig bevonden aan de stedenbouwkundige misdrijven voorwerp van de tenlastelegging B.1-2 en werden veroordeeld tot geldboete. De behandeling van de herstellvorderingen van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en van het college van burgemeester en schepenen van _____ werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting dd. 23 januari 2006. De rechtbank had immers geen zicht op het feit of het herstel intussen al dan niet vrijwillig – eventueel door de nieuwe eigenaars - werd uitgevoerd.

2.

Bij brief dd. 12 mei 2003 (stuk 90, straf dossier) maakte het college van burgemeester en schepenen van _____ een herstellvordering aan de procureur des Konings over strekkende tot het verwijderen van de bouwplaat die verder reikt dan de (inmiddels vergunde) 18,05 meter, verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein en het herstellen van het natuurlijk maaiveld. Een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering werd gevorderd. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich bij brief dd. 7 augustus 2003 bij deze herstellvordering aan en vorderde een dwangsom van 25,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

3.

Op 14 maart 2006 werd door de politie van de politiezone vastgesteld dat nog geen gevolg werd gegeven aan de herstellvordering en de toestand ongewijzigd was (proces-verbaal nr.

4.

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwendings. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevallen casatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie

- rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

5.

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt.

6.

De ingediende herstellvorderingen zijn naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven onder de tenlastelegging B.1-2 een einde te stellen en leggen aan de beklagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvorderingen werd beslist door bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissingen werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvorderingen stroken dan ook met de wet en werden uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvorderingen moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het dictum van dit vonnis.

7.

Door het college van burgemeester en schepenen van en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 25,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

8.

Artikel 198bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Op 16 december 2005 werd het huishoudelijk reglement goedgekeurd.

De rechter *kan* ingediende vorderingen voor bouwvbreuken die dateren van voor 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluidend advies aan de HRH werden voorgelegd, alsnog voor advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voorleggen. Het betreft dus een mogelijkheid en geen verplichting voor de strafrechter.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ook bevoegd is om een eensluidend advies te verlenen over de opstarting van de ambtshalve uitvoe-

ring van het vonnis of arrest door de stedenbouwkundig inspecteur, acht de rechtbank het niet aangewezen thans dit advies in te winnen. Dit zou bovendien de afhandeling van de zaak nodeloos vertragen.

Gezien de hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;
Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194 en 195;
Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 146, 149, 160;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE BIJ VERSTEK

BEVEELT de beklaagden _____ en _____ op vordering het college van burgemeester en schepenen van _____ en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het **herstel in de oorspronkelijke toestand** van het onroerend goed gelegen te

_____ binnen een termijn van twee jaren vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, namelijk door het verwijderen van de bouwplaat die verder reikt dan de (inmiddels vergunde) 18,05 meter, verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein en het herstellen van het natuurlijk maaiveld.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen van _____ en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk een dwangsom zal worden verbeurd van 25,00 euro per dag vertraging in de nakoming dit bevel.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWAALF JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken.
substituut procureur des Konings
griffier.